kucak

Çocuk Dergisi

EKİM, 2018, Sayı:122 ISSN 1300-8587

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

TANRI'NIN İSİMLERİ

FİYATI: 20 TL

İÇİNDEKİLER

02 TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ - TANRI'NIN İSİMLERİ

08 ÖYKÜ - ADIN NE DEĞERİ VAR?

14 SORUYORUM

16 ELİŞİ

18 KUTSAL KİTAP VE ARKEOLOJİ

20 NE ZAMAN OLDU?

22 KUTSAL ÖYKÜLER

24 BEN KİMİM?

KUCAK
Çocuk Dergisi

SAHİBİ
KUÇAK LTD. ŞTİ. ADINA
İBRAHİM DEVECİ

SORUMLU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
İBRAHİM DEVECİ

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
ŞAFAK DEVECİ

RESİM VE GRAFİK TASARIM
ŞAFAK DEVECİ
DERİN DEVECİ

YAZILAR
ŞAFAK DEVECİ
KEVSER DEVECİ
BELGÜZAR TOZAN
MERYEM BALIKÇIOĞLU
MARC MADRİGAL

ADRES
BİŞKEK CAD. 30.SOK. 44/11
EMEK, ANKARA

BASKI
TEKİN SELEFON
K.KARABEKİR CAD. 105 / 28
İSKİTLER / ANKARA

YAYIN TÜRÜ VE ŞEKLİ
YEREL SÜRELİ YAYIN,
İKİ AYDA BİR, TÜRKÇE

07.10.2018

Merhaba Çocuklar,
Okullar başladı... Yeni sınıflarınıza ve varsa yeni arkadaşlarınıza alıştınız mı?

Umarım sınıflarınız çok kalabalık değildir. Çünkü arkadaşlarınızın ismini ezberlemekte güçlük çekersiniz. Eski zamanlarda bir sınıfta 60-80 arası öğrenci olabilirdi. Çünkü okul binaları ve öğretmenler azdı ama öğrenci çoktu. Şimdi durum çok daha iyi, normal şartlarda en fazla 30-35 çocuk oluyor.

Çok kalabalık sınıflarda maalesef öğretmenler bile çocukların isimlerini öğrenemiyorlar. Bir öğretmenin size numaranızla değil de isminizle seslenmesi çok özel bir şeydir.

İsmini duyunca hemen başınızı sesin geldiği yere doğru çevirir bakarsınız. Bazı öğretmenler sizin isminizi öğrenemezlerse bile üzülmeyin, Tanrı sizin isminizi çok iyi biliyor. Çünkü her birinizi tek tek O yarattı. Peki, siz sizi yaratan Tanrı'nın ismi hakkında hiç düşündünüz mü? Siz O'na nasıl sesleniyorsunuz? Tanrım, Baba, Her Şeyi Yaratan... Tanrı'da ismi ile çağrılmaktan hoşlanır. Ve O da ismi çağrıldığı zaman tıpkı sizin gibi çağırana kulak verir.

İşte bu dergide Tanrı'nın ismi/isimleri konusuna bakacağız.

Hepinize iyi okumalar.

Bu arada hala isminin anlamını bilmeyen varsa anne babasına sorup öğrensin.

İbrahim Abi

ibrahimabiye@gmail.com

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

TANRI'NIN İSİMLERİ

Merhaba Sevgili Çocuklar,

Eğer biriyle tanışmak isteseydiniz o kişiye ilk ne sorardınız? İsmini öyle değil mi? Acaba neden tanışmak istediğimiz kişinin ismini öğrenmek istiyoruz? İsmini bilmeden bir kişiyle arkadaşlık edebilir miydik? Belki evet edebilirdik ama bunda çok zorlanırdık sanırım. Çevremizdeki canlı ve cansız olan her şeyin bir adı vardır. Bazıları, ağaç, kuş, aslan, yıldız gibi genel bir ada yani cins isme sahiplerdir. Bazıları ise Güneş, Meltem, İsa, Ağrı Dağı gibi özel adlara sahiptirler. Peki bütün bu varlıkların isimlerini kim vermiş olabilir? Bu zor bir soru, çünkü o kadar çok şey var ki dünyada bunlara kimin isim verdiğini tahmin edemeyiz. Ama ilk isim verenin Tanrı olduğunu biliyor

DOKTRİNLERİMİZ

muydunuz?

Hadi Kutsal Kitabımız'ın Yaratılış 1:4–5 ayetlerine bir bakalım. "Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi" yazıyor. Demek ki gece ve gündüz adını Tanrı vermiş. Aynı bölümün devamını okuduğumuzda gök, kara, deniz isimlerini de Tanrı'nın verdiğini görüyoruz. Evet çocuklar Tanrı yarattıklarına isim vermiştir. Daha sonra da Tanrı, yarattığı sulardaki balıklara, uçan varlıklara, karadaki hayvanlara, ağaçlara isim verme görevini Adem'e vermiştir çünkü bütün bu yarattıklarına egemen olmasını buyurmuştur.

Varlıkların ve bizlerin isimleri olması çok önemlidir. Bir düşünsenize, eğer tüm varlıkların ismi olmasaydı ne olurdu? Anneniz sizden marketten domates ve yumurta almanızı isteseydi bunu nasıl anlatırdı. Kırmızı yuvarlak şeylerden ve beyaz yuvarlak şeylerden alır mısın diye sorsa anlar mıydınız? Aslında kırmız ve beyaz sözcüklerini de kullanamazdı, çünkü onlarda renklerin isimleri. Eğer isimler olmasaydı her şey çok karışık olurdu değil mi? İsimler bize neyin ne olduğunu anlamamız için kolaylık sağlar.

Bir isime sahip olmamız çok önemlidir çocuklar. İsimlerimiz bizi diğer insanlardan ayıran ve diğer insanlar tarafından tanınmamızı sağlayan en belirgin özelliklerimizin başında gelir. Hayatımız boyunca en çok duyduğumuz sözcük kendi ismimiz olur.

İsimler çok eski çağlardan beri oldukça önemli bir yere sahiptir. Çünkü bir insana sadece isim değil aynı zamanda bir kimlik verilir. Anne babanız siz doğduğunuz zaman isim verirken, isminizin anla-

mını da düşünür. Siz isminizin anlamını biliyor musunuz? Eğer bilmiyorsanız öğrenin, isminiz daha anlamlı ve güzel gelecektir size. Tanrı'nın da ismi olduğunu biliyor musunuz çocuklar? Aslında Tanrı'nın isimleri vardır. Tanrı'ya ismini kim vermiştir? Elbette ki hiç kimse. Kim böylesine kutsal ve yüce bir varlığa uygun bir isim bulup verebilir ki? Tanrı kendi isimlerini bizlere açıklamıştır. Tanrı'nın isimleri O'nun karakterini ve bizimle olan ilişkisini tanımlar. O'nun her bir isminin derin anlamları vardır. Bu adların anlamını bilirsek Tanrı'yı daha iyi tanırız, dualarımız ve övgülerimiz de daha derin ve anlamlı olur. O zaman şimdi Tanrı'nın isimlerini ve anlamlarını öğrenmeye başlayalım.

TANRI:

Çocuklar Tanrı'yı anarken, O'ndan bahsederken en çok kullandığımız isim "Tanrı" sözcüğüdür. Aslında Tanrı sözcüğü çok genel bir isimdir ve ilahi olan varlıklar için kullanılır. Ama biz Hıristiyanlar için Tanrı sözcüğünün çok özel bir anlamı vardır. Tanrı dediğimiz zaman aklınıza nasıl özelliklere sahip bir varlık gelir? Benim aklıma ilk O'nun görkemi, yüceliği ve kutsallığı geliyor. Tanrı ismi O'nun ihtişamını ve gücünü vurguluyor (Yar. 1:1). Kutsal Kitap, "Tanrı'nın adını boş yere anmayın" der (Yas.5:11). Kimi zaman çocukların, hatta büyüklerin de Tanrı'nın adını boş yere andıklarını duyuyorum. Özellikle başkalarına kötülük dilemek ve bela dolu sözler söylemek için kullanıyorlar. Tanrı bundan kesinlikle hoşnut olmaz çocuklar. Tanrı düşmanlarımız için iyilik dilememizi isteyen bir tanrıdır. Tanrı'nın adını, O'nu övmek, yüceltmek, şükretmek, başkalarını bereketlemek için kullanmalıyız. Siz Tanrı'nın adını ne için kullanıyorsunuz bir düşünün bakalım. Eğer boş yere kullanıyorsanız, şimdi Tanrı'ya itiraf edip, tövbe edebilirsiniz.

יהוה

YAHVE:

Yahve'de Kutsal Kitap'ta en çok geçen Tanrı'nın adlarındandır. Eski Antlaşma'da "RAB" olarak yazılan sözcük Yahve'dir. RAB olarak çevrilen Yahve ismi Kutsal Kitap'ta 5700 kere kullanılmaktadır. Yahve, Antlaşmaya bağlı kalan İsrail Tanrısı'nın özel adıdır yani Tanrı'nın antlaşma adıdır.

Tanrı'nın kendi adını insanlara açıkladığını söylemiştik. İşte Yahve'nin anlamı da ilk kez çölde Musa'ya RAB tarafından açıklanmıştır (Çık.3:11-15). Tanrı kendini Musa'ya kendi kendine yanan ve tükenmeyen çalı-

da göstermiştir ve İsrail'in Tanrısı olarak tanıtmıştır. Musa adını sorduğunda "Ben Benim, Yahve" demiştir. İsrail halkı için Yahve, sadece Tanrı'nın varlığını simgelemez. Onları koruyan, yemek, su, barınma gibi ihtiyaçlarını karşılayan, yol gösteren, terbiye eden bir Tanrı'dır. Ne harika değil mi çocuklar? Peki biz Yahve adını kullanabilir miyiz? Bugün bizler İsa Mesih sayesinde yeni bir antlaşma altındayız. Eski Antlaşma'daki Tanrı'yla, Yeni Antlaşmada'ki Tanrı aynıdır, O'nun karakteri değişmez. Bu nedenle İsrail halkı için Yahve ne demekse bizim için de aynıdır. Tanrı'ya ihtiyaçlarımızı karşılaması, yol göstermesi, bizi terbiye etmesi için dua edebiliriz.

ADONAY:

Adonay, Tanrı'yı yüce, güçlü bir varlık, bir efendi olarak tanımlar. "Rablerin Rabbi" ve "Bütün dünya üzerinde Rab" anlamındadır. Tanrı, Rabbimiz ve efendimiz olarak bizden O'na itaat etmemizi ve teslim olmamızı bekler. Bunu nasıl yapabiliriz çocuklar? Tanrı'nın sözüne uyarak, bizden istediklerini yerine getirerek ve her şeyde ve her durumda O'na güvendiğimizi göstererek yapabiliriz.

DOKTRİNLERİMİZ

BABA:

Tanrı'ya "Baba" demek belki bazılarınıza garip gelebilir. Ama Tanrı bizim Göksel Babamızdır. Bir baba ne yapar? Çocuklarını korur, sever, ihtiyaçlarını karşılar, terbiye eder, hayata hazırlar, gerçekleri öğretir. Bir dünyasal baba bunları yaparsa Göksel Babamız çok daha fazlasını yapar. Dünyasal babalarımız mükemmel değildir ve eksiklikleri vardır. Hatta bazılarımız babalarımızla ilgili acı hatıralara da sahibizdir. Bu nedenle Tanrı'ya baba derken zorlanabiliriz. Çocuklar Göksel Babamız kesinlikle dünyasal babalarımız gibi değildir. O her zaman bizim iyiliğimizi ister ve bizi öz oğlunu, İsa Mesih'i feda edecek kadar çok sever. Eğer babanız ile ilgili bir acı varsa yüreğinizde bunu Göksel Babanız'a anlatın. Sizi kesinlikle anlayacaktır, size yardım edecektir, yol gösterip, yüreğinizdeki acılığa şifa verecektir.

Tanrı bizim ÇOBANIMIZDIR, korur ve besler (Mez.23). Kralımızdır, her şeye ve bize hükmeder, yönetir (Mez.145). KAYAMIZDIR, her durumda O'na güvenebiliriz. Sarsılmamıza izin vermez ve kötülükten ve kötü olandan bizi korur (Mez.18). SAVAŞÇIDIR, kötü olana karşı bizim için savaşır, düşmanlardan bizi korur (Çık.15).

Dua ederken Tanrı'yı ismiyle çağırın ve öyle dua edin. Tanrı'nın adını bilerek dua ettiğimizde dualarımız daha derin, Tanrı'yla ilişkimiz de daha zengin olur. Hepinize bol bol dua ettiğiniz ve bu konuda geliştiğiniz günler diliyorum...

ÖYKÜ

Adın Ne Değeri Var?

Sevgi'nin ilkokul 5'teki ilk günü nihayet bitmişti. Okul servisi durağa yaklaşırken, köşede kendisini bekleyen annesini gören Sevgi, çok mutlu oldu. Sırt çantasını omzuna attı ve kimseye çarpmamak için büyük çaba harcayarak servisin kapısına doğru ilerledi. Annesi Rahel Hanım, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, kollarını açıp kızını tebrik etti;

"Ooo! Benim muhteşem ortaokullu kızım mı gelmiş?" derken bir yandan da Sevgi'ye sımsıkı sarılmıştı. "Eee? Okulda ilk günün nasıl geçti bakalım tatlım?" diyerek sırt çantasını Sevgi'nin omzundan aldı. "Yoksa ilk günden bir sürü ödev mi verdiler?".

Sevgi omuzlarını silkti, "Yoo, sadece kitapları kaplamam lazım. Başka bir şey yok."

Rahel Hanım Sevgi'nin yüzüne baktığında onun gülümsemediğini fark etti. "Yeni sınıf arkadaşlarını sevdin mi canım?" dedi.

Sevgi, yine omuzlarını silkerek, "Fena değiller" dedi.

Rahel Hanım düşünceli bir biçimde kollarını kızına doladı ve "Hmmm," dedi. "Tamam, haydi eve çıkalım da bu konuyu çay içip kurabiye yerken konuşalım, ne dersin?"

Eve geldiklerinde Sevgi annesinin küçük mutfak masasını çoktan ikisi için hazırlamış olduğunu gördü. Masanın üzerinde servis altlıkları, iki tane tabak, renkli peçeteler, bardaklar ve küçük bir vazonun içinde çiçekler vardı. Sevgi sandalyesini çekip otururken "Sağol anneciğim" dedi.

Rahel Hanım tabaklara taze pişmiş, mis gibi kokan kurabiyelerden koydu. Daha sonra kendisi ve Sevgi için bardağına çay, doldurduktan sonra masaya oturdu. Yumuşak bir ses tonuyla, "Tatlım, ortaokulun ilk gününü geride bırakmış birine göre pek de mutlu görünmüyorsun?" dedi. "Bana neler olduğunu anlatmak ister misin?"

Sevginin yüzü asıldı, "Bir şey yok anne. Her yıl okulun ilk günü ne oluyorsa

bu sene de aynısı oldu. Her dersin başında öğretmenler yoklama alırken isimlerimizi okurlar ve sıra bana geldiğinde asla Sevgi ile yetinmez, o aptal göbek adımı, Ester'i de söylerler. Ondan sonra bütün sınıf "Ne? Ester mi?!" demeye başlar. Ben öğretmene isimlerimden sadece Sevgi'yi kullandığımı söylesem de her teneffüs çocuklar "Ester-Mester! Ver ar yu from? Vat iz en Ester?" gibi bir sürü salakça şey söyleyerek benimle dalga geçerler. Bunları anlatırken Sevgi'nin ses tonu gittikçe yükseliyor ve ciddileşiyordu. "Bana ne diye Ester Sevgi adını koydunuz ki? Sadece Sevgi olamaz mıydım? Ester adından NEFRET ediyorum! Hem bir anlamı yok hem de kulağa çok saçma geliyor!"

Rahel Hanım önce sessizce çayından bir yudum aldı. Sonra sakin bir şekilde, "Sence benim adım da kulağa saçma geliyor mu Sevgi?" diye sordu.

"Yani Rahel mi?" dedi Sevgi, kafası karışmıştı. Rahel Hanım onaylar şekilde başını salladı, "Benim adımın nereden geldiğini biliyor musun?" dedi. Sevgi kendinden emin bir biçimde,

"Evet" dedi, "Kutsal Kitap'ta geçiyor. Yakup'un karısının, yani gerçekte sevdiği karısının, adı. Pazar okulunda öğrenmiştik."

Rahel Hanım gülümsedi, "Sence onun adı kulağa saçma geliyor mu?" diye sordu.

Sevgi olumsuz anlamda başını iki yana salladı, "Tabii ki hayır anne, bu senin adın!"

"Adımı sevmene sevindim" dedi Rahel Hanım gülümseyerek. "Adı Rahel olan başka birini tanıyor musun?"

Sevgi düşündü, "Babamın kuzeni Ra-

hel var. Ha, bir de anneannemin kardeşinin adı da Rahel'di değil mi?"

Annesi evet anlamında başını salladı. "Okul arkadaşlarının içinde annesinin adı Rahel olan biri var mı?"

"Bilmem ki. Annelerinin adını bilmiyorum... gerçi Duru'nun annesinin adı Fatma, Zeynep'in annesinin adı da Hatice... Burak'ın annesi Meryem... Ha, Muhittin'inki de Rabia."

"Yani sınıf arkadaşlarının annelerinden adı Rahel olan yok mu??" diye sordu annesi.

"İyi de bütün bunların benim aptal göbek adımla, Ester'le, ne alakası var anne?" dedi Sevgi.

Rahel Hanım çayından bir yudum daha aldı. "Senin adının, Ester'in nereden geldiğini hatırlıyor musun?"

"Kutsal Kitap'ta mı geçiyor???" Sevgi tam emin değildi.

"Evvet!" dedi Rahel Hanım, heyecanla elini uzatıp "Çak!" yaparak.

"Ester "yıldız" demek ve Eski Antlaşma'da adı geçen genç Ester de bir yıldızdı... cesur bir yıldız hem de.

Pers Kralı'nın en güzel karısıydı ama kralla evlenmeden önce halkından pek çok kişiyle beraber esir alınarak Yeruşalim'den çıkarılmıştı.

Sonrasında öyle bir gün geldi ki, Ester'in halkını kurtarmak için canını tehlikeye atması gerekti. O da çok akıllıca yollarla bu görevi yerine getirdi."

Sevgi'nin yüzü aydınlanmıştı. "O zaman Kraliçe Ester bir kahraman, öyle mi?" diye sordu.

"Evet birtanem. Gerçekten de öyleymiş!"

Sevgi bir süre düşündü. Sonra gülüşü yerini yeniden asık bir surata bıraktı.

"Ama benim arkadaşlarım Ester'in bir kahraman olduğunu bilmiyor ki. Adım onlara sadece saçma, aptalca bir isim gibi geliyor ve benim Türk olmadığımı düşünmelerine neden oluyor..." Sevginin gözleri yaşla dolmuştu.

Rahel Hanım sandalyesini Sevgi'ye yaklaştırdı ve elini onun omzuna koydu. "Biliyorum tatlım. Senin yaşındayken benim sınıfımda da Rahel adında kimse yoktu. Benim adım genellikle Yahudi veya Hristiyan adı olarak düşünülür çünkü bu isim Tevrat'ta geçiyor. Benim sınıf arkadaşlarım da tıpkı seninkiler gibi Müslüman ailelerden geliyordu. Benim adım onlara garip geliyordu ve nasıl sınıf arkadaşların senin adınla alay ediyorlarsa benim sınıf arkadaşlarım da benim ismimle alay ediyorlardı."

Sevgi gözündeki yaşları silerken sordu, "Ailen, bu tarz sorunlar yaşayacağını bile bile neden sana böyle bir ad koymuş peki?"

Rahel Hanım'ın gözleri parladı. "Çünkü ailedeki diğer Rahel'leri çok seviyorlardı. Beni de çok seviyorlardı. Bu yüzden bana bu adı verdiler! " dedi.

Sevgi şaşırmıştı.

"Anneannen Rahel Teyzen'i ne çok severdi, biliyorsun ve senin de dediğin gibi, Kutsal Kitap'a göre Rahel, Yakup'un gerçek anlamda sevdiği karısıydı. Biliyor musun Rahel adı hem "minik kuzucuk" hem de "yolculuk" anlamına gelir. Babam, "Senin adın benim senin için ettiğim duanın karşılığı." derdi hep. Babama göre ben hem onun minik kuzusuymuşum hem de babam benim tüm "yaşam yolculuğum" boyunca ne kadar sevildiğimi bilmemi istiyormuş".

"Peki, arkadaşların senin adınla alay ettiklerinde sen üzülmüyor muydun?"

"Yoo, pek de üzülmüyordum. Çünkü adımın beni bu hayatta en çok seven insanlara çok güzel geldiğini biliyordum."

"Hmm, anladım" dedi Sevgi. "Benim de göbek adım olan "Ester" hakkında böyle düşünmemi istiyorsun değil mi?"

Rahel Hanım hafif bir gülümsemeyle, "Hem evet hem de hayır" diye cevap verdi.

Sevgi'nin kafası karışmış gibi görünüyordu.

"Bilmeni isterim ki baban da ben de Ester Sevgi adını çok beğeniyoruz. Ama ne kadar güzel bir adın olduğu ve bu adın nasıl bir duanın karşılığı olduğu hakkında daha fazla şey bilmen gerektiğini düşünüyorum".

Sevgi iyice meraklanmıştı. "Kutsal Kitap'taki Kraliçe Ester'i anlattın ya anne? Onun hakkında daha başka ne bil-

mem gerekiyor ki?"

Sevgi Hanım çayından bir yudum daha alarak "Hmm.." dedi, "Tıpkı benim adım gibi senin adın da ailemizde çok sevilip takdir edilen birinin adı".

"Kimmiş o?"

"Florence Nightingale adını hiç duydun mu?" diye sordu Rahel Hanım.

"O İstanbul'daki bir hastanenin adıydı, öyle değil mi?"

Rahel Hanım evet anlamında başını salladı. "Peki Florence Nightingale'in 1850'lerde Kırım Savaşı sırasında yaralı askerlere bakmak için Türkiye'ye gelen bir İngiliz hanımın adı olduğunu ve hastaneye bu hanımın anısına Florence Nightingale adı verildiğini biliyor muydun? O gelmeden önce pek çok asker, yaraları yüzünden değil, Üsküdar'daki hastanede kaptıkları enfeksiyon yüzünden ölmüştü. Florence Nightingale hastaneyi temiz tutmanın askerlerin hayatta kalmasını sağlayacağını biliyordu. Gerekli önlemleri aldı, hastanenin temizlenmesini sağladı ve binlerce askerin hayatını kurtardı. Çoğu insan onun modern anlamda hemşireliği başlatan ilk insan olduğunu söylüyor!"

Sevgi, konuşmasına ara veren annesinin heyecan dolu gözlerine baktı. "Anne bu muhteşem bir hikaye ama siz bana "Florence" adını vermediniz ki. Bunun benim adım olan Ester'le ne ilgisi var?"

"Dur bakalım, hikaye daha bitmedi! Florence Nightingale, "Lambalı Kadın" olarak biliniyordu çünkü gece olunca elinde tuttuğu bir lambayla bütün koğuşları dolaşıyor, hasta askerlerin durumlarını kontrol ediyordu. Askerlerin Türk,

İngiliz ya da Fransız olmasının onun açısından bir önemi yoktu. O hepsiyle ilgileniyordu... ve içlerinden birinin bir ihtiyacı olursa elindeki lambayı kendisine yardım eden Osmanlı hanıma veriyor ve zavallı askere ihtiyacı olan bakımı kendisi yapıyordu. İşte onun elindeki lambayı tutan Osmanlı hanımlarından bir taneside senin büyük büyük büyük anneannen Ester'di! Hatırlarsan Ester yıldız demekti ve senin büyük büyük büyük anneannen de hem Florence için hem de onun bakım yaparak yaşama döndürdüğü yaralı askerler için bir yıldız, bir ışık kaynağı olmuştu. Senin büyük büyük büyük anneannenin adı olan Ester de orada tedavi gören Türk askerlerine garip gelmiş olabilir ama o hem vatanına sadık bir Osmanlı kadını hem de bir kahramandı!"

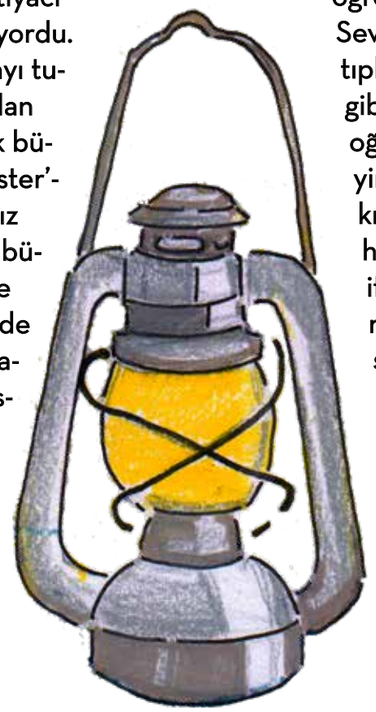

Sevgi de Rahel Hanım da bir süre hiç konuşmadan sessizce oturdular. Sessizliği bozan Sevgi oldu; "Yani, babam ve sen benim Florence Nightingale ya da büyük büyük büyük anneannem Ester gibi hemşire olmamı mı istiyorsunuz?"

"Bu sana kalmış tatlım" dedi Sevgi'nin annesi gülümseyerek. "Ama biz senin Kraliçe Ester gibi zeki ve cesur olman, büyük büyük büyük anneannen Ester gibi Tanrı'nın ilgisi ve sevgisini insanlara yansıtan bir ışık olman için dua ediyoruz."

Ertesi gün ilk kez sınıfa gelen müzik öğretmeni, yoklama alırken Sevgi'nin adını okudu. O da tıpkı diğer yeni öğretmenler gibi adını "Ester Sevgi Tıpçıoğlu" olarak söyledi. Sevgi yine birkaç çocuğunun kıkırdadığını duydu. Müzik hocası memnuniyetsiz bir ifadeyle, "Sevgi'yi mi Ester'i mi kullanıyorsun?" diye sordu. Sevgi sınıftaki gülüşmelerin bitmesini bekledikten sonra kendinden emin bir ses tonuyla "Genellikle Sevgi'yi kullanıyorum ama Ester de Kırım Savaşı sırasında İstanbul'da Florence Nightingale ile beraber hizmet veren ve binlerce Türk askerinin hayatının kurtulmasına yardım eden benim büyük büyük büyük anneannemin adı... Bu yüzden isterseniz bana Ester de diyebilirsiniz" dedi.

(Yazarın Notu: Tarihi kayıtlarda Florence Nightingale'e yardım eden herhangi bir Osmanlı hanımının varlığına dair bir bilgi bulunmamaktadır. Ama eminim ki orada bazı Osmanlı hanımları vardı ve muhtemelen birinin adı da Ester'di...)

SORU YORUM

Acaba kim Tanrı'ya isim vermiş olabilir?

SORU

KUTSAL KİTAP OKUMASI

Mısırdan Çıkış 3:11-15

DUA

Tanrım özel ve yüce adını bize Kutsal Kitap'ta açıkladığın için teşekkür ederim. Böylece seni tanıyor ve sana daha samimi ve içten bir şekilde dua edebiliyoruz. Bilmediğimiz değil bildiğimiz bir Tanrı'ya tapınıyoruz. Aynı zamanda senin adını boş yere anmamak için bize yardım et. Yüce İsminle, AMİN!

BU KONUYU KONUŞALIM

Yasanın Tekrarı 5:11'de Tanrı'nın adını nasıl boş yere anmamamızı buyrulur. Neler yaparak boş yere anmış oluruz?

Her toplum ve kültür Tanrı'ya kendi dillerinde başka bir isim verirler. İngilizce koşunanlar God, Almanca konuşanlar Gott, Yunanca dilinde Teos, İbranice Yahweh, Türkçe de Tanrı, Arapça da Allah gibi. Peki Tanrı'nın orijinal adı nedir? Ve kim vermiştir bu ismi? Güzel bir soru. Yine bu sorunun cevabını Kutsal Kitap'ta bulabiliriz. Mısırdan Çıkış 3:11-15 ayetlerinde Tanrı Musa'ya kendisi için *"Ben, Benim... Yahve"* demiştir. Gördüğünüz gibi Tanrı'ya isim verme yetkisine hiç kimse sahip değildir. Her şeyin yaratanı ve sahibi olarak, O en yüce olandır. Ancak Tanrı kendisinin kim olduğunu tam olarak açıklayabilir ve ayette okuduğumuz gibi kendisinin kim olduğunu soran Musa'ya "Ben Ben olan, YAHVE'yim" demiştir. Aşağıda verilen ayetleri okuyun ve sonra dua kısmında yazılan duayı Tanrı'ya yükseltin. Unutmadan Tanrı'nın adını boş yere anmayın der Kutsal Kitap. Bu konuda da dikkatli olmaya gayret edin çocuklar.

YORUM

EZBER AYETİ

"RAB'bin adı güçlü kuledir, Ona sığınan doğru kişi için korunaktır."
Süleyman'ın Özdeyişleri 18:10

יהוה

EYLEM

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın kendi ismi ile ilgili neler söylediğini bulmaya çalış. Dilersen bir büyüğünden yardım iste. Ve öğrendiğin yeni şeyleri bir arkadaşına da paylaş! Mesela Yeşaya 42:8, Elçilerin İşleri 4:12 gibi...

EL İŞİ

Öncelikle malzemeleri hazırlayın.

Mandalların metal kısımlarını çıkarın. Bu işleri iki ahşap kısmı aksi yönlere çevirerek yaparsanız oldukça kolay çıkıyor.

Gereken miktarda tutkalı kaba boşaltın. Yapıştırma işlemini karton üzerinde yapın. Mandalları fotoğraftaki gibi sırt sırta gelecek şekilde yapıştırın.

Her parçayı temiz ve düzgün olarak yapıştırın ve bir süre kurumasını bekleyin.

Kuruyanların alt uzun parçalarına tutkal sürerek birleştirme işine başlayabilirsiniz.

Bu işlemi yaparken her parçanın aynı noktadan birleştirildiğinden emin olun.

Daire olarak büyütmeye devam edin.

Tam daireyi tamamladıktan sonra kuruması için beklemeye alabilirsiniz.

Kuruduktan sonra nihaleniz kullanıma hazır. Dilerseniz sevdiğiniz bir kişiye güzel bir hediye de olabilir.

Nihale Yapıyoruz!

Merhaba Sevgili Çocuklar; Sizlerle bu sayımızda dönüştürme çalışması yapacağız. Bildiğimiz ahşap mandallar ile başka bir iş için kullanacağımız bir çalışma yapacağız. Mandallardan nihale yapacağız. Nihale tencere, çaydanlık gibi ürünlerin üzerine konduğu bir koruyucudur. Üzerine mum ve benzeri şeyler de koyarak dekoratif amaçlı kullanabilirsiniz. Hemen malzemeleri hazırlayalım.

<u>Gerekli Malzemeler:</u>

- ***Ahşap mandallar (25 adet)***
- ***Tutkal (Güçlü yapıştırıcı)***
- ***Fırça***
- ***Karton***
- ***Tutkal için kap***

KUTSAL KİTAP ve Arkeoloji

Soleb Yahve Yazıtı

Soleb, Sudan yakınlarında bulunan antik bir Mısır yerleşkesidir. Buradaki bir tapınakta ilginç bir hiyeroglif yazıt bulunmakta: Kenan veya Edom diyarı yakınlarında bulunan "YHV'nin Şaşuları"na ilişkin bir gravür. Eski Mısır dilinde "Şaşu" göçebeler için kullanılan bir söz. Yahudi halkı Mısır'dan çıktıklarında bir süre çölde göçebe olarak yaşadıkları için, büyük bir ihtimalle bu kelime onları kastediyor. Burada belirtilen "YHV"nin Tanrı Yahve olduğu düşünülmektedir. Hiyeroglif yazıtının tarihi M.Ö. 1400 yıllarıdır. Bu durumda arkeolojik olarak Yahve isminin karşımıza çıkan en eski örneği bu keşiftir. M.Ö. 1400 yılları, III. Amenhotep dönemine denk gelmektedir. III. Amenhotep'in kendisi veya katipleri Yahve'nin ismini bir şekilde duymuşlardı ve böylece bunu yazıya geçirmişlerdi. Peki Mısırlılar bu ismi nereden duymuş olabilir? Büyük ihtimalle Musa'dan.

Yahve ismi Yahudiler için çok önemli bir isimdi. Musa yanan çalıda Tanrı ile karşılaştığında ona ismini sordu, ve Tanrı ona "Yahve" ile karşılık verdi. Yahve'nin isim anlamı "Ben, ben olanım" veya "Ben kendiliğimden var olanım." Bu isim Yahudiler için çok değerliydi. O kadar değerliğidi ki bu ismi bile söylemek büyük günah olarak görülüyordu ve bu ismi söyleyenlere ağır cezalar veriyorlardı.

Bir gün İsa, kalabalıklarla konuşurken şöyle dedi: "İbrahim doğmadan önce ben vardım" (Yuhanna 8:58). Halk o kadar kızdı ki İsa Mesih'i taşlamak istediler. Neden? Çünkü böyle konuşmakla İsa kendisini Tanrı ile eş koşuyordu, yani aslında kendisinin Yahve ("Ben, ben olanım") olduğunu beyan ediyordu. Halka göre İsa Mesih küfrediyordu. Aslında İsa Mesih doğruyu söylüyordu ve mucizeleri söylediği şeyleri destekliyordu.

İsa Mesih'in ismi son derece ilginçtir. İsa'nın ismi "Yeşua"dır. Yeşua, "Yahve kurtarır" demek. Yani İsa'nın isminde Yahve kelimesi de geçmektedir! Aslında İsa Mesih Yahve olduğunu nasıl ispat etti biliyor musunuz? Kendisini ölümden dirilterek! O kendisini ve başkalarını ölümden diriltebilecek kuvvete sahip tek varlıktır. Çünkü o kendinden varolabilen tek kişidir! Ona iman eden asla utandırılmayacak ve bir gün dünyanın sonu geldiğinde bütün insanlar diz çökecek ve bütün dillerde "Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in (Yahve kurtarır'ın) Rab olduğunu açıkça söylecek! (Filipililer 2:11).

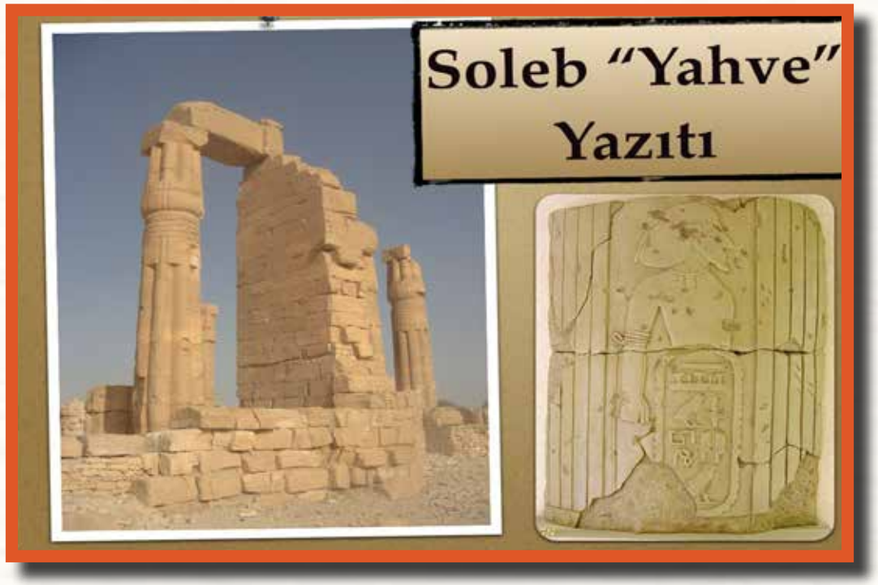

NE ZAMAN OLDU?

Nuh'un zamanındaki Tufan Yılı ve ondan sonraki yıllar dünyanın tarihinde en ıslak, en sıcak yıllardı. Tanrı'nın sözü dünyanın ne zaman soğuk olmaya başladığını bize açıklamıyor ama bu 'ayaklarımız donup' bilgisiz kalacağımız anlamına gelmiyor! Bu konuda Kutsal Kitap bize önemli ipuçları verir. Hayvanlar Nuh'un gemisinden çıkar çıkmaz bütün dünyaya yayıldılar, ama insanlar Babil Kulesi'nin bulunduğu yerde kaldılar. Tanrı onların dilini karıştırdığında ancak insanlar dünyaya yayıldılar. Buz Dönemi hayvanlarının kemiklerini araştıran ve Kutsal Kitap'ı seven bilim adamları bu 'Büyük Soğumanın insanların Babil Kulesi'nden ayrıldıktan sonra olduğunu düşünüyorlar (yani İsa Mesih doğmadan 2,200 yıl önceydi). İnsanların Babil'den Afrika'ya ve Asya'ya doğru göç ettikleri zamanla, mamut, uzun dişli kediler ve buzulların kuzeye doğru gittikleri zaman aynı zamana denk gelir. Ama buzul dönem uzun süre devam etmedi. Buzlar eriyince deniz seviyesi yükseldi ve yeni sahiller oluştu. İnsanlar bu sahillere göç etti ve İbrahim'in memleketi olan Ur gibi kentleri inşa ettiler.

BİR DAHA OLACAK MI?

Battaniye stoklamaya ihtiyacımız yok. Nuh Tufan'ı Buzul Çağı'na yol açtı ama Tufan bir daha olmayacak. Nereden mi biliyoruz? Çünkü Tanrı bir daha dünyayı yok edecek bir tufan göndermeyeceğine dair söz verdi (Yaratılış 9:11).

Buzul Çağda olduğu gibi çok fazla karın yağması için okyanusu o kadar ısıtmak gerekiyor ki, su havaya yükselsin, ardından kar olarak dünyaya geri dönsün. Eğer okyanuslar soğuksa çok kar yağması için yeterli su yukarı yükselmiyor. Isı, Tufan zamanında okyanusun zemini yarıldığı için meydana geldi. Bu yarıklardan yanardağlardaki sıcak magma dışarı çıktı. Okyanus çok uzun bir süre sıcak kaldı, sonra soğudu. Dünyayı kaplayacak başka bir tufan olmazsa okyanus birdaha o kadar sıcak olamaz. Değişen dünya, değişmeyen tek şey Tanrı'dır. Geçmişe baktığımızda durumların ne kadar değiştiğini görebiliriz. Tufan dünyanın şeklini değiştirdi. Daha sonra Buz Çağı büyük bir soğuk getirdi.

Her şey aynı kalabilir mi? Yıllar içinde değişmeyen her hangi bir şeyi söyleyebilir misiniz? Eğer çevrenize bakarsanız bunun cevabı "hayır" olacaktır. Dünya üzerinde her şey değişir ve hareket eder. Ama Kutsal Kitap'a bakarsanız bir şeyin daha doğrusu bir Kimse'nin değiş-mez olduğunu görürsünüz. Çünkü Tanrı'nın sözü İsa Mesih'in dün, bugün ve sonsuza dek aynı olacağını söyler (İbraniler 13:8). Ne harika bir haber öyle değil mi? Neden? Çünkü yaratanımız İsa bizi, her zaman aynı şekilde çok sever. Ne zaman ihtiyacımız olursa İsa yanımızda hazır bulunur.

İsa Mesih'i çarmıhta günahlarımız için ölmesine neden olan aynı sevgi O'nun yüreğinde bugün de aynı şekilde devam eder. İsa, günahlarını itiraf edip, O'na kurtarıcısı olarak güvenen herkesi afeder. Hayat boyu bir çok yanlışlar yaparız, başımıza yeni sıkıntılar gelir. Ama İsa bizimle birlikte olacağına söz verdi. "İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim." (Matta 28:20). Her zaman O'na güvenebiliriz.

Yakup'un on iki oğlu vardı; ama en çok sevdiği oğlu Yusuf'tu. Yusuf'a özel, parlak renkli bir giysi verdi. Yusuf'un kardeşleri onu kıskandı. Ondan nefret ettiler.

Yusuf özel rüyalar da görüyordu. "Rüyamda, buğday demetleri bağlıyorduk" dedi, "Sizin demetleriniz benimkinin önünde eğildiler!" Yusuf'un kardeşleri ondan daha çok nefret ettiler.

Yusuf bir rüya daha gördü. "Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler." Babası ve kardeşleri söylendiler. "Bizi sen mi yöneteceksin?"

Bir gün, Yusuf'un kardeşleri otlakta koyunlarına bakıyorlardı. Yusuf'un onları görmeye geldiğini gördüler. Onu öldürüp rüyalarına son vermeyi planladılar.

Ruben, "Kardeşimizi öldürmek yanlış olur." dedi. "Gelin, onu şu boş kuyuya atalım." Böylece, Yusuf'un özel giysisini yırtıp onu kuyuya attılar.

İsmailî tüccarlar Mısır'a giderken oradan geçiyordu. Yahuda, "Yusuf'u İsmailîlere köle olarak satalım!" diye önerdi. Böylece kardeşleri, Yusuf'u yirmi gümüşe sattılar.

Kardeşleri Yusuf'un giysisini keçi kanına bulayıp Yakup'a gösterdiler. Yakup, "Oğlum öldü!" diyerek ağladı. Bu arada, Yusuf Mısır'a götürülmüştü. Ama Tanrı, Yusuf'la birlikteydi.

Mısır'da, İsmailîler Yusuf'u, Firavun'un komutanlarından Potifar'a sattılar. Tanrı Yusuf'u kutsayıp başarılı kıldı. Potifar tüm ev halkının sorumluluğunu Yusuf'a verdi.

Ben Kimim?

Merhaba güzel çocuklarım. Nasılsınız bakalım! Dilerim yeni okul dönemine alıştınız.

Çocuklar önceden konuştuğumuz gibi kitap okuyorsunuz değil mi? Peki hiç Sindirella masalını okudunuz mu? Okumadıysanız bile eminim filmini izlemişsinizdir. Çok ünlü bir masaldır. Benim hayatım da Sindirella masalına çok benziyor. Ama benimkisi masal değil gerçek. Anlatayım size...

Ben küçükken annem babam ölmüşler. Beni amcamın Mordekay evlat edinmiş. Mordekay amcam çok iyi bir insandı. Aynı zamanda Tanrıyı çok seven ve Tanrı'nın tüm kurallarına uyan, iyi bir Yahudi'ydi. Beni gözünden sakınırdı, babam gibi sahip çıkar ve severdi. Ben Tanrı hakkında her şeyi Mordekay amcamdan öğrendim. O kralın yanında çalışırdı ve her gün bana saraydan çok eğlenceli hikayeler anlatırdı. Sarayda olup bitenleri amcamdan dinlemeye bayılırdım. Kral Ahaşveroş'un Vaşti adında bir karısı vardı. Güzelliğini anlata anlata bitiremiyorlardı. Amcamın dediğine göre kral karısının güzelliği ile çok gurur duyarmış. Amcam bir gün eve geldiğinde çok şaşkındı. Ona ne olduğunu sorduğumda Kraliçe Vaşti'nin Kralı misafirlerin önünde nasıl küçük düşürdüğünü ve Kraliçe'nin Krala nasıl karşı geldiğini anlattı. Kral öfkeden küplere binmiş. Bir daha asla Vaşti'yi görmek istemediğini söylemiş.

Bu durumda: Kral adamlarından yeni bir eş seçmek için krallık toprakları'nda ne kadar genç, güzel, el değmemiş kız varsa toplayıp yaşadığı Sur Kalesi'ne getirmelerini istemiş.

Ben de çok güzel bir kızdım. Ama ben kim kraliçe olmak kim diye geçirdim içimden. Bu düşüncemi Mordekay amcama söylediğimde: Mordekay amcam " Neden olmasın kızım Tanrı'nın senin için böyle bir planı varsa ne engel olabilir ki ona" dedi. Ve bir gün benimde kapımı çaldılar aynen Sindirella masalında ki gibi. İnanılmaz heyecanlandım ve kralın adamları ile birlikte saraya gittim. Benim güzelliğimi gören haremağası Hegay gözlerine inanamadı. Hemen beni diğer kızlardan ayırdı. Emrime yedi hizmetkar verdi.

Hiç güzellik yarışmaları hakkında bir şey duydunuz mu? İşte içinde olduğum durum ona benziyordu. Güzellik yarışmasına katılacakmışız gibi on iki ay güzellik bakımı yaptılar bize. Hayatımda hiç koklamadığım kokular, görmediğim kremler, muhteşem giysilerle bizi hazırladılar. Beklenen gün geldiğinde kralın önüne çıktığımda sanki kalbim duracak gibiydi. Kral beni gördü ve beni kraliçesi olarak seçti.

Asıl hikaye bundan sonra başlıyor merak ediyorsanız. Önce benim kim olduğumu bulmalısınız sonra Kutsal Kitabınız'dan hikayemin geri kalanını zevkle okuyabilirsiniz. Tabi ki size her zaman ki gibi ipucu vereceğim. Kutsal Kitabınız'da Eski Antlaşma kısmındayım. 17. Kitap benim adımı taşıyor. Çocuklar unutmayın, Tanrı her birimizi harika ve çok özel yarattı. Her birimizin farklı farklı güzel tarafları var. Ve ayrıca farklı bir çok yeteneklerimiz de var değil mi?

Bizim yaratıcımız çok güzel ve biz ona benziyoruz. Hepinizi çok seviyorum.

Not: Benim kim olduğumu bulduysanız, ne yapacağınızı biliyorsunuz değil mi? Cevabınızı Kucak ofisi mail adresine gönderin. Adresimiz: kucak@hotmail.com

Geçen sayımızın yanıtı: Zakay'dı

Süperkitap

superkitap.tv

Bugüne kadar anlatılmış
en güzel öykü

www.facebook.com/Superkitap/

www.instagram.com/superkitap/